

Arrest

nr. 258 335 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
vertegenwoordigd door zijn voogd

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door zijn voogd, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat F. GELEYN, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 22 september 2019, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 23 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden op 4 september 2019 genomen in Oostenrijk (Eurodac). Op 24 oktober 2019 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de heer X aan als voogd.

1.2. Op 21 januari 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 22 januari 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 23/09/2019

Er werd een persoonlijk onderhoud georganiseerd op 16 november 2020 van 14u20 tot 17u30 op het Commissariaat - generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), waarbij u bijgestaan werd door een tolk die Pashtou machtig is. Uw advocaat, Meester Docquir loco Meester Geleyn, alsook uw voogd, Mr. Diallo, waren gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, S. K., beschikt over de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig van het dorp Taporak dat gelegen is in het district Doshi van de provincie Baghlan. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. U bent analfabeet en ging gedurende één jaar naar de madrassa. U hielp uw vader bij zijn landbouwactiviteiten. Na uw geboorte werd u al snel verloofd met S. B. Tijdens uw jeugd jaren woonde u in het huis van uw oom langs vaderszijde, H. R. Drie jaar geleden verhuisde u met uw familie naar het huis van uw oom G. R. Beide huizen waren in Taporak gelegen.

Op een bepaald moment verplichtte de taliban u om naar de madrassa te gaan. Daar begon men te preken dat u zich diende aan te sluiten bij hen. In de laatste vier à vijf maanden zeiden ze u dat u oud genoeg was om naar de opleiding te gaan en leerden ze u rijden met een motor. De volgende stap zou zijn dat u dagenlang met die mensen zou meegaan en u zich zou kunnen verplaatsen met de motorfiets. Vijf à zes dagen voor uw vertrek zag iemand van het dorp u op een motor rijden. Hij verwittigde uw vader en deze oordeelde dat de situatie gevaarlijk werd voor u. Hij verwittigde uw oom van moederszijde M., waarna hij uw vertrek uit het land regelde. U denkt dat u Afghanistan verliet in de lente en vervolgens duurde het zes à zeven maanden tot u België bereikte.

Na aankomst verzocht u om internationale bescherming op 23 september 2019. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een vertaling van uw taskara neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er moeten immers ernstige twijfels worden geuit betreffende de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd blijkt dat de wijze van rekrutering die u schetst in het geheel niet overeenstemt met de gangbare praktijk. Zo is de rekrutering van de taliban doorgaans gebaseerd op lokale verankering, waarbij zij via preken in het openbaar en via beïnvloeding in de gunst proberen te komen van de bevolking. In het kader van de

rekrutering wordt een beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen (zie administratief dossier). U geeft doorheen uw relaas nergens aan dat dit ook maar enigszins het geval zou zijn. Dergelijke individuele en gedwongen rekrutering zoals u deze beschreef, is dan ook weinig aannemelijk.

Verder blijkt u bijzonder vage en algemene verklaringen af te leggen over de manier waarop de taliban u zou hebben trachten te overtuigen om deel te nemen aan de jihad. Zo is het van belang om in te gaan op de zaken die in de madrassa zouden zijn verteld. U stelt dat u na een jaar les te hebben gevolgd in de madrassa overtuigd was om jihad te gaan doen (CGVS, p. 16). Het is echter zeer bevreemdend dat u over de zaken die de taliban zouden verteld hebben om u te overtuigen zeer algemeen blijft. U stelt dat de taliban mensen aan hun kant proberen te krijgen door over jihad te spreken (CGVS, p. 16). Ze zeiden aan mensen dat ze 'martelaar' zouden genoemd worden als ze een zelfmoordaanslag zouden plegen en daarin zouden sterven (CGVS, p. 16). Bovendien zouden ze naar het paradijs gaan (CGVS, p. 16). Gevraagd op welke manier ze u nog probeerden te overtuigen, zegt u dat er verwacht werd dat een soldaat opgepakt zou worden omdat hij ongelovig was (CGVS, p. 16). U de kans geboden nog meer te vertellen over hun overtuigingspogingen, zegt u dat hun doel was om iemand mee te nemen en hem door zoveel mogelijk andere mensen of soldaten te laten vermoorden. Als dit niet lukte, zou die persoon sterven (CGVS, p. 16). Wanneer tenslotte nog eens een kans geboden werd om te zeggen wat er u werd gezegd ter motivatie voor een deelname aan de jihad, zegt u dat de taliban aangaf naar hen te komen om jihad te doen (CGVS, p. 16). U herhaalt dat ze spraken over zoete dingen en het paradijs (CGVS, p. 16). Het is erg opvallend dat u aangeeft dat u overtuigd was om mee te doen aan de jihad, terwijl u toch blijft steken in zeer algemene en nietszeggende verklaringen over de motiveringsredenen voor een jihad. Dat u geenszins in staat bent om meer concreet te zijn, terwijl u toch zelf aangeeft dat u een jaar lang naar de madrassa ging (CGVS, p. 6) waar er volgens uw verklaringen de ganse tijd gepreekt werd (CGVS, p. 6), doet uw verklaringen ernstig wankelen. Dat u overigens pas begon te spreken over hetgeen in de madrassa gezegd werd over de in Afghanistan aanwezige buitenlanders wanneer hiernaar expliciet door het CGVS werd gevraagd (CGVS, p. 17), is evenzeer bevreemdend. Redelijkerwijs kan immers verwacht worden dat u spontaan zou gesproken hebben over de buitenlanders en de strijd tegen hen wanneer gevraagd werd naar de manier waarop u in de madrassa werd overtuigd om jihad te voeren.

Over de directe vluchtaanleiding kan nog het volgende geopperd worden. U geeft aan dat uw vader plots merkte dat het gevaarlijk kon worden waardoor hij een smokkelaar contacteerde (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe uw vader dan plots te weten kwam dat het gevaarlijk werd op de madrassa, zegt u dat uw vader ook in het verleden reeds opmerkte dat, als mensen leren rijden, het moment aangebroken was dat ze die mensen konden meenemen (CGVS, p. 17). Iemand van het dorp zag u namelijk rijden met een motorfiets en vertelde dit door aan uw vader (CGVS, p. 17) en dit gebeurde vijf à zes dagen voor uw vertrek (CGVS, p. 18), zo verklaart u. Gevraagd of u hierna nog naar de madrassa ging, bevestigt u dit en verklaart u zelfs dat u tot de laatste dag voor uw vertrek naar de madrassa ging (CGVS, p. 18). Het is erg bevreemdend dat uw vader kennelijk doorhad dat het gevaarlijk werd voor u, maar u toch nog enkele dagen naar de madrassa liet gaan. Dit is allerm minst logisch, aangezien u zelf aangeeft dat uw vader reeds in het verleden opmerkte dat het moment was gekomen om hen mee te nemen wanneer ze leerden motorrijden. Dat uw vader u ondanks deze inzichten toch verder naar de madrassa liet gaan, waar u elk moment kon ingezet worden voor de strijd, valt hiermee niet te rijmen. Dat er overigens absoluut geen gesprek met u zou hebben plaatsgevonden nadat uw vader wist dat u kon rijden op een motorfiets is evenzeer bevreemdend. Immers, aangezien hij dit als een onrustwekkend signaal beschouwde, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover juist wel een gesprek met u zou aanknopen om te zien hoe uw mentale toestand was. De vaststelling dat uw vader u hierover kennelijk nooit aansprak in die periode, en hij u evenmin zou hebben verhinderd nog verder naar de madrassa te gaan, ook al achtte hij dit gevaarlijk, plaatst verdere vraagtekens bij de geloofwaardigheid.

Dat u overigens uw vertrek uit Afghanistan in het geheel niet in de tijd kan situeren, is een ander opvallend gegeven. Meer bepaald stelt u dat er op het moment dat u vertrok overal Corona was en dat u "denkt" dat het in de lente was (CGVS, p. 19). Rekening houdend met het feit dat uw asielaanvraag werd ingediend in september 2019, dus vele maanden voor de wereld kennis maakte met Corona, is uw verklaring hoogst merkwaardig. Gevraagd of u dan niet zeker weet wanneer u ongeveer vertrok uit het land, bevestigt u dit vermoeden (CGVS, p. 19). U mag nog ongeschoold zijn en de namen van de Afghaanse kalendermaanden niet kennen (CGVS, p. 5), toch is het erg bevreemdend dat u er zelfs niet toe komt om met zekerheid het seizoen te benoemen. U was immers zoon van een landbouwer (CGVS, p. 3) en uw vader oefende dit beroep heel zijn leven uit (CGVS, p. 11).

Hierdoor zou u logischerwijs toch enige notie moeten hebben van de zaai- en groeitijd van de gewassen en aldus enig belang hechten aan de seizoenen van het jaar. Dat u in dit opzicht kennelijk geen zekerheid

heeft over het seizoen van uw vertrek, terwijl u zich hiervoor makkelijk kon baseren op elementen uit het landschap, mag dan ook erg verbazen.

Verder is het van belang in te gaan op de verklaringen die u aflegt betreffende uw familieleden. U stelt dat u uw familie nog via whatsapp spreekt en dat zij nog steeds in het huis wonen waar u vroeger woonde (CGVS, p. 11). Uw vader zou er nog steeds op de grond van andere mensen werken en ook uw oom G. R. werkt nog steeds op de gronden die aan hem werden gegeven om op te werken (CGVS, p. 3-4). Toch geeft u evenzeer aan dat de taliban na uw vertrek nog twee à drie keer langskwamen bij uw vader en ze hem vroegen waar u was (CGVS, p. 14). U verklaart duidelijk dat de taliban uw vader thuis kwamen aanspreken (CGVS, p. 15). Gevraagd wat er die momenten precies gebeurde, zegt u dat uw vader geslagen werd, maar u voegt ook toe dat hij u niet alles zal vertellen om u geen stress te bezorgen (CGVS, p. 14). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat uw vader er kennelijk geen problemen mee had om, ondanks deze bezoeken van de taliban aan zijn adres, toch samen met uw familieleden in zijn huis te blijven wonen. Dat hij volgens uw verklaringen geen stappen zette om de veiligheid van hem en z'n familie te verzekeren in een situatie waarin hij, na uw vlucht, duidelijk door hen zou zijn geïsoleerd, mag dan ook erg verbazen. Verder is het zo dat u, gevraagd naar wat er precies gebeurde op de momenten dat de taliban naar jou vroeg bij uw vader, stelt dat hij geslagen werd (CGVS, p. 14). Gevraagd of uw vader nog meer zaken vertelde over die momenten, zegt u dat hij niet zoveel zei omdat u hierdoor stress zou krijgen terwijl u hier alleen bent (CGVS, p. 14). Gevraagd of uw vader bepaalde dingen heeft gedaan nadat de taliban de tweede keer bij hem langskwamen op zoek naar jou, zegt u dat hij niets kon doen omdat ze hem konden slaan of meenemen, ze konden doen wat ze maar wilden (CGVS, p. 14). Wanneer het CGVS dan vraagt of uw vader dan nooit meegenomen werd, geeft u tegen alle verwachtingen in plots aan dat hem dit inderdaad twee keer overkwam (CGVS, p. 14): een keer zouden ze hem opgesloten hebben en een andere keer zouden ze hem mee naar de bergen genomen hebben. Dit is erg opvallend aangezien u enkele minuten voordien nog beweerde dat uw vader enkel vertelde dat hij geslagen werd tijdens deze ontmoetingen. Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verhaal aandikt volgens eigen goeddunken waardoor uw geloofwaardigheid op de helling komt te staan.

Uw ganse familie woont op dit moment nog in hetzelfde huis als voordien. U stelt dat uw broer I. op dit moment veertien jaar is (CGVS, p. 15). Gevraagd of nog andere familieleden van u werden lastiggevallen door de taliban ontkent u dit, maar u voegt toe dat de taliban jongeren lastigvalt als ze veertien jaar oud worden (CGVS, p. 15). (CGVS, p. 15). Gevraagd of uw broer I. nu naar de madrassa gaat, zegt u dat hij nog niet geweest is, maar dat de taliban hem daar wel naartoe willen sturen (CGVS, p. 15). Dat de taliban dit wilde, hoorde u via uw familie toen u hier drie à vier maanden was (CGVS, p. 15), dus omstreeks begin 2020. Het CGVS acht het bijzonder bevreemdend dat u stelt dat de taliban uw broer I. toen reeds aansprak om naar de madrassa te gaan, terwijl I. dit verzoek van de taliban tot de dag van uw persoonlijk onderhoud d.d. 16 november 2020 nog steeds niet zou hebben ingewilligd. Dit terwijl u aangeeft dat de taliban uw broer in plaats van u willen en u verklaart dat het er voor hem niet veilig is (CGVS, p. 15). Ook dit gegeven doet de wenkbrouwen fronsen. Dat deze broer in de door u geschetste context tot vandaag geen problemen gehad heeft, roept verdere vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

Uit voorgaande moet worden besloten dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw asielrelaas.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u op heden geen contact zou hebben met uw broer Im. die in Duitsland zou verblijven (CGVS, p. 11). Na uw vertrek uit Afghanistan zou u nog niet gesproken hebben met uw broer Im. (CGVS, p. 12). Ook weet u niet waar in Duitsland hij zich bevindt, en of hij al dan niet documenten heeft waardoor hij er legaal verblijft (CGVS, p. 12). Dit is zeer vreemd, aangezien u kennelijk van uw vader te weten kwam dat uw broer Im. zich in Duitsland bevindt (CGVS, p. 12). Dat uw vader u dan niet verder ingelicht heeft over de situatie van Im. en u er kennelijk evenmin zelf vragen over stelde, is weinig logisch aangezien het uw broer betreft en u logischerwijs toch enige interesse in zijn leefsituatie zou hebben.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. U legt enkel een vertaling neer van uw taskara, hetgeen geenszins een origineel identiteitsstuk betreft. U slaagt er bijgevolg niet in om uw identiteit afdoend te staven. U stelt dat u enkel dit document -de vertaling- gekregen heeft van uw vader en zegt niet te weten waar uw origineel taskara is (CGVS, p. 7). Dit is opmerkelijk. Immers, uw vader schatte blijkbaar wel in dat een vertaling van uw taskara nuttig was. Dat hij in deze context uw origineel taskara niet aan u overmaakt, is dan ook niet logisch.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig

geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling.

De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te

ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevechten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-68 en 83-87, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-24 en 43-46, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-66 en 89-95, beschikbaar op https://www.cgpa.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20190612.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Baghlan behoort tot de noordoostelijke regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan ruw geschat 977.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 261 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 131 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie

Baghlan in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban de laatste jaren meer actief zijn geworden in Baghlan. De veiligheidssituatie in Baghlan wordt grotendeels bepaald door de militaire operaties van de opstandelingen en de anti-terreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten. In de rapporteringsperiode was ook sprake van doelgericht geweld tegen electorale doelwitten in Pul-e Khumri. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Baghlan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Baghlan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Baghlan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. In casu is dit niet het geval.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- art. 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;
- art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;
- art. 48 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/2 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/5 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/7 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 62 van de wet van 15 december 1980 ;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;
- artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) ;”.*

Vooreerst, wat de problemen met de taliban betreft, stelt het verzoekschrift dat de bestreden beslissing niet afdoende rekening houdt met de regio van herkomst van verzoeker, waar de taliban in grote mate aanwezig is en actief is.

Hij citeert tevens uit EASO-rapport “Country Guidance Afghanistan” van december 2020 en volhardt in zijn verklaringen. Daarna volgt een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel.

In hoofddorde vraagt verzoeker de vluchtelingenstatus. Hij licht dit toe als volgt:

*“Overwegende dat krachtens artikel 1A van het Verdrag van Genève inzake vluchtelingen elke persoon die een gegronde vrees voor vervolging heeft als gevolg van, onder meer, zijn (toegerekende) politieke opvattingen en zijn sociale groep, erkend dient te worden als vluchteling ;
Dat verzoekende partij op duidelijke wijze haar vrees voor vervolging door de Taliban geïdentificeerd heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS ;
In het licht van bovenstaande elementen, met name het verhoogd risicoprofiel van verzoekende partij, kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.
In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).
De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de CGVS schendt dus ook artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.”*

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus. Daarbij gaat hij in op (i) de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, (ii) de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan en het district Doshi en (iii) de persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

(i) de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan

“De veiligheidssituatie in Afghanistan blijft onstabiel en burgers blijven het slachtoffer van de oorlog.

Zo valt er in het laatste rapport van de Verenigde Naties Vluchtelingenorganisatie (UNHCR), daterend van 30.08.2018, onder meer te lezen dat:

[UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018]

(Vrije vertaling: Volgens de secretaris-generaal van de VN blijft Afghanistan geconfronteerd met enorme veiligheids-, politieke en economische uitdagingen. De algehele veiligheidssituatie is naar verluidt blijven verslechteren, in wat is beschreven als een "eroderende impasse".).

Een voortdurende verslechtering van de veiligheidssituatie en een intensivering van het gewapende conflict in Afghanistan zijn waargenomen in de jaren na de terugtrekking van het internationale leger in 2014. De Taliban zet zijn aanval voort om meer controle over meerdere districten te krijgen, terwijl Da'esh steeds meer haar vermogen toont om haar geografische bereik te vergroten, wat de veiligheidssituatie verder destabiliseert. Het conflict blijft van invloed op alle regio's van het land (zie in deze zin pagina's 17 en 18 van voormeld rapport).

De United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) stelt in hun jaarlijks rapport van 2019, gepubliceerd in februari 2020, dat er weliswaar een daling van het aantal burgerslachtoffers valt op te tekenen ten opzichte van 2018, doch dat dit voornamelijk te maken heeft met de daling van het aantal slachtoffers die door Da'esh gemaakt werden. Hiertegenover staat dat er een stijging van het aantal burgerslachtoffers door toedoen van de taliban werd opgetekend:

[UNAMA's Annual report on civilian casualties, attacks against and protection of civilians in 2019]

(Vrije vertaling: UNAMA documenteerde 10.392 burgerslachtoffers (3.403 doden en 6.989 gewonden) als gevolg van het gewapende conflict, wat neerkomt op een daling van vijf procent ten opzichte van 2018 en het laagste algemene niveau van burgerslachtoffers sinds 2013. Deze daling werd aangedreven door een daling van het aantal burgerslachtoffers veroorzaakt door Islamitische Staat van Irak en de Levant – Khorasan Province (ISIL-KP). Het aantal burgerslachtoffers veroorzaakt door de andere partijen nam toe, met name door de Taliban en door de internationale strijdkrachten. Er waren aanzienlijke schommelingen in het geweld gedurende het jaar, die samenvielen met winst en tegenslag tijdens de onderhandelingen tussen de Taliban en de Verenigde Staten van Amerika in Doha. De eerste helft van het jaar werd gekenmerkt door een intensieve campagne van luchtaanvallen door internationale strijdkrachten en zoekacties door Afghaanse troepen, met name door de speciale eenheden van het Nationaal Directoraat voor Veiligheid. Deze operaties droegen bij aan een hoger aantal burgerdoden dat halverwege het jaar werd toegeschreven aan pro-regeringskrachten dan aan antiregeringselementen, een trend die UNAMA vóór 2019 niet had gedocumenteerd. Dit werd gevolgd door een bijzonder gewelddadig derde kwartaal, dat het hoogste aantal burgerslachtoffers liet zien van alle kwartalen sinds UNAMA in 2009 begon met systematische documentatie. Dit was voornamelijk te wijten aan een piek van burgerslachtoffers door zelfmoord- en nietzelfmoordaanlagen met IED's door antiregeringselementen, voornamelijk de Taliban,

alsook door verkiezingsgerelateerd geweld. Ondanks het lage aantal burgerslachtoffers in het vierde kwartaal in vergelijking met dezelfde periode in 2018, eindigde het jaar met een recordaantal burgerslachtoffers door luchtaanvallen en zoekacties in één jaar en het hoogste aantal burgerslachtoffers door geïmproviseerde explosiemiddelen zonder zelfmoordaanslag (IED's) sinds 2015.).

Wat betreft de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2020 stelt UNAMA dat er wederom sprake is van een daling van het aantal burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode van het jaar ervoor, doch dit is veelal te danken aan het feit dat er minder burgerslachtoffers werden gemaakt door de internationale strijdkrachten en Da'esh. Tegelijkertijd uit UNAMA haar bezorgdheid met betrekking tot de burgerslachtoffers die de taliban maakte in de gerapporteerde periode:

[UNAMA's Report on civilian casualties, attacks against and protection of civilians in the first half of 2020] (Vrije vertaling: Van 1 januari tot en met 30 juni 2020 heeft UNAMA 3 458 burgerslachtoffers geteld (1 282 doden en 2 176 gewonden). Ondanks perioden waarin het geweld afnam, onder meer in de week voorafgaand aan de ondertekening van het akkoord tussen de VS en de Taliban op 29 februari en het staakt-het-vuren dat tijdens Eid al-Fitr tussen de Taliban en de regering van Afghanistan werd afgekondigd, bleef het geweld aanhouden, waarbij de burgers het zwaarst werden getroffen. Het totale aantal burgerslachtoffers is met 13% gedaald ten opzichte van dezelfde periode vorig jaar, en is het laagste cijfer sinds 2012. UNAMA is verheugd over de daling, maar merkt op dat deze voornamelijk te danken is aan een daling van het aantal burgerslachtoffers dat wordt toegeschreven aan de internationale strijdkrachten en aan Islamitische Staat van Irak en de Levant - de provincie Khorasan (ISIL-KP); UNAMA blijft zorgwekkende trends in het aantal burgerslachtoffers documenteren die worden toegeschreven aan de Taliban en de Afghaanse nationale veiligheidstroepen.)

Deze informatie is relevant voor de beoordeling van huidige situatie, gezien verzoekende partij duidelijk een vrees tegenover de taliban heeft geuit en zij afkomstig is uit een regio alwaar de taliban zéér actief is (zie infra)."

(ii) de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan en het district Doshi

"Verzoekende partij is van mening dat haar terugkeer naar haar regio van herkomst haar zou blootstellen aan behandelingen die verboden zijn door artikel 3 van het EVRM.

Verzoekende partij is namelijk afkomstig uit de provincie Baghlan en meer bepaald het district Doshi. De regio van herkomst wordt door verwerende partij niet in twijfel getrokken.

Verwerende partij stelt echter dat (stuk 1, p. 5):

[bestreden beslissing]

Vershillende internationale bronnen tonen nochtans aan dat er sprake is van een uiterst precare veiligheidssituatie in Afghanistan, en meer bepaald een hoge graad van willekeurig geweld in de provincie Baghlan.

Het EASO rapport van september 2020 (dat recenter is dan de rapporten waarnaar verwerende partij verwijst) stelt dat:

[EASO-rapport "Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation" van september 2020]

(Vrije vertaling: In 2019 heeft UNAMA 349 burgerslachtoffers (123 doden en 226 gewonden) in Baghlan gedocumenteerd. Dit is een stijging van 34 % ten opzichte van 2018. De belangrijkste oorzaken van slachtoffers waren grondgevechten, gevolgd door gerichte/opzettelijke dodingen en niet-zelfmoord IED's. Resolute Support registreerde in de eerste helft van 2020 tussen 26 en 75 burgerslachtoffers in Baghlan, en meldde een daling van het aantal burgerslachtoffers in het tweede kwartaal van 2020, vergeleken met het eerste.

ACLEDD verzamelde gegevens over 444 gewelddadige gebeurtenissen in de provincie Baghlan tussen 1 maart 2019 en 30 juni 2020 uit meldingen in open bronnen, waarvan 304 werden gecodeerd als "gevechten", 118 als "explosies/geweld op afstand" en 22 als "geweld tegen burgers". Met 188 gemelde incidenten sprong Pul-e Khumri eruit als het district waar de meeste gewelddadige gebeurtenissen werden gemeld, gevolgd door Baghlan-e Jadid met 93 incidenten. In de districten Fereng Wa Gharu en Khost wa Fereng werden door ACLEDD geen gewelddadige voorvallen geregistreerd.

De ACLEDD codeerde ongeveer 68 % van de gewelddadige incidenten in de provincie Baghlan als "gevechten", voornamelijk "gewapende conflicten". Deze categorie vertegenwoordigde het meest voorkomende incidenttype in bijna alle districten van Baghlan. De meeste van die gewapende conflicten waren aanvallen van de Taliban op Afghaanse veiligheidstroepen, waaronder politie-, militair of NDS-personeel en leden van regeringsgezinde milities of zogenaemde Arbaki's (de term "Arbaki" wordt vaak lokaal en door de Taliban gebruikt om leden van de Afghaanse lokale politie of andere regeringsgezinde milities aan te duiden), of aanvallen op militaire of politiefaciliteiten zoals controleposten, bases en hoofdkwartieren en op konvoien. Deze incidenten leidden soms tot burgerslachtoffers, zoals bijvoorbeeld

op 5 mei 2019, toen naast tientallen slachtoffers onder de politietroepen meer dan tien burgers gewond raakten bij een door de Taliban opgeëiste gecoördineerde aanval op het hoofdkwartier van de politie in de stad Pul-e Khumri. In reactie op een Taliban-aanval in de wijk Chashma-e Sher in de stad Pul-e Khumri raakte een helikopter van de Afghaanse luchtmacht in april 2020 een huis. Daarbij kwamen twee kinderen om het leven en raakten zes burgers gewond.

[...]

Meer dan de helft van de 118 gemelde incidenten van explosies/geweld op afstand, geregistreerd door ACLED in Baghlan tussen 1 maart 2019 en 30 juni 2020, waren incidenten waarbij de Taliban of niet-geïdentificeerde gewapende groepen bembommen of IED's gebruikten, waaronder drukplaat-IED's of magnetische bommen om veiligheidstroepen te treffen. Deze incidenten vertegenwoordigden 14 % van alle gewelddadige incidenten in de provincie Baghlan en leidden soms tot burgerslachtoffers, bijvoorbeeld op 14 mei 2019, toen aan voertuigen bevestigde explosieven afgingen in Pul-e Khumri, op 4 juni 2019, toen mensen die een moskee verlieten na het Eid-gebed in het district Nahrin werden getroffen door een bomexplosie, of op 4 november 2019, toen een ontploffing van een wegmijn een gezin trof in de wijk Dand-e Shahabuddin in de stad Pul-e Khumri.

Meer dan een derde van de gemelde incidenten van explosies/geweld op afstand en goed voor 10 % van alle geweldsincidenten die tussen 1 maart 2019 en 30 juni 2020 door de ACLED in de provincie Baghlan werden geregistreerd, waren lucht-/droneslagen. Luchtaanvallen werden voornamelijk uitgevoerd in de districten Pul-e Khumri, Baghlan-e Jadid en Dahana-e Ghuri en de meeste werden uitgevoerd door Afghaanse strijdkrachten, terwijl sommige werden toegeschreven aan VS-strijdkrachten. Hoewel die luchtaanvallen verliezen hebben toegebracht onder AGE's, hebben sommige ook burgerslachtoffers gemaakt, zoals in Pul-e Khumri in juli 2019 en april 2020.

ACLED codeerde een paar incidenten van beschietingen in de provincie Baghlan tussen 1 maart 2019 en 30 juni 2020. Sommige daarvan die aan ANDSF werden toegeschreven, veroorzaakten burgerslachtoffers, zoals gebeurde in het district Nahrin op 23 september 2019, toen een groep kinderen werd gedood toen een niet-ontploffte raketgranaat afging terwijl zij aan het spelen waren, of in Pul-e Khumri op 9 maart 2020, toen een mortiergranaat, afgevuurd vanaf een militaire basis, een burgerwoning trof, waarbij één persoon werd gedood en vier anderen gewond raakten.

Tweeëntwintig incidenten die door ACLED werden gecategoriseerd als geweld tegen burgers vertegenwoordigden 5 % van alle gewelddadige gebeurtenissen in de provincie Baghlan tussen 1 maart 2019 en 30 juni 2020. Deze omvatten de ontvoering en/of moord door gewapende groepen, waaronder de Taliban, van een soldaat buiten dienst in Baghlan-e Jadid in juni 2019, van regeringsvertegenwoordigers en -medewerkers in de buurt van Pul-e Khumri in augustus 2019, van burgers in het district Nahrin in september 2019, van onderwijspersoneel in het district Nahrin in mei 2019 en in het district Baghlan-e Jadid en Doshi in november 2019 en de moord op een vrachtwagenchauffeur in het district Doshi in februari 2020. Onbekende gewapende mannen hebben op 16 april 2020 vijf leden van een familie in het district Deh Salah gedood. Een imam bezweek aan zijn verwondingen nadat hij was geslagen omdat hij de begrafenis van een lokale politieagent had uitgevoerd in het district Dahana-i Ghuri in juni 2020. Taliban-bronnen hebben incidenten gemeld waarbij Afghaanse veiligheidstroepen burgers hebben gedood bij gerichte aanvallen of tijdens operaties. Naast de door de ACLED geregistreerde incidenten heeft de UNAMA de moord op de broer van een Talibanstrijder door het ALP in het district Pul-e Khumri op 25 november 2019 gedocumenteerd als een wraakactie voor de moord op een van hun commandanten. Twee andere burgers raakten bij het incident gewond.

Er waren berichten uit de noordoostelijke regio, onder meer uit de provincie Baghlan, dat elektriciteit en mobiele telefoonnetwerken voor en tijdens de presidentsverkiezingen in september 2019 werden onderbroken. Baghlan was, na Kunduz, de provincie met de op één na laagste opkomstcijfers voor de presidentsverkiezingen van 28 september 2019 in Afghanistan. Dit werd, net als in Kunduz, toegeschreven aan de slechte veiligheid. De hoofdwegen die Baghlan verbinden met Kabul, Mazar-e Sharif en Kunduz waren geblokkeerd door de Taliban. Vanuit de districten Pul-e Khumri en Doshi werden directe aanvallen op stembureaus en raketbeschietingen gemeld.

In april 2019 kondigde de politiechef van Baghlan de oprichting aan van nieuwe controleposten om de veiligheid langs de snelweg Baghlan-Balkh te verbeteren. De Taliban hebben echter in maart en mei 2019 en in januari 2020 aanvallen uitgevoerd op controleposten op de Baghlan-Samangan Highway en in juli 2019 en januari en februari 2020 op de Kunduz-Baghlan Highway. Bestuurders van olietankers en directeuren van petroleummaatschappijen klaagden in maart 2019 over toenemende aanvallen op hun vrachtwagens in Baghlan, met name rond de plaats Dand-e Ghori in Pul-e Khumri en de plaats Kelagi in het district Doshi. Een andere aanval op olietankers werd in mei 2019 gemeld vanuit het district Pul-e Khumri.)

Voorts kan men in de EASO Country Guidance: Afghanistan van december 2020 (en bijgevolg eveneens recenter dan de informatie waarnaar verwerende partij verwijst) het volgende lezen:

[EASO-rapport "Country Guidance Afghanistan" van december 2020]

(Vrije vertaling: Baghlan is een van de provincies waar de Taliban sterk aanwezig zijn en de Afghaanse strijdkrachten zijn in delen van de provincie verwickeld in dodelijke gevechten. Baghlan wordt beschouwd als een van de meest door de Taliban gecontroleerde of beïnvloede provincies in het noordoosten. Naast Talibanstrijders zijn naar verluidt ook door de NDS gesteunde lokale regeringsgezinde milities actief in de provincie. Ook Jundullah, die zich heeft aangesloten bij de ISKP, was in de provincie aanwezig. Er werd echter alleen melding gemaakt van het bestaan van kleinere groepen aanhangers van ISKP, en er zijn in de verslagperiode geen veiligheidsincidenten geweest die specifiek aan ISKP werden toegeschreven.

Het merendeel van de districten werd door LWJ aangemerkt als betwist, waarbij twee districten werden beschouwd als onder controle van de Taliban, en één district als onder controle van de regering.

ACLEED verzamelde gegevens over 444 gewelddadige gebeurtenissen in de periode van 1 maart 2019 tot en met 30 juni 2020 (gemiddeld 6,4 incidenten per week), waarvan 304 werden gecodeerd als "gevechten", 118 als "explosies/geweld op afstand" en 22 als "geweld tegen burgers".

De meeste gewelddadige incidenten in de provincie Baghlan waren gevechten, voornamelijk bestaande uit gewapende confrontaties. De meeste aanvallen waren van de Taliban op Afghaanse veiligheidstroepen, waaronder PGM's, of aanvallen op militaire of politiefaciliteiten, zoals checkpoints, bases en hoofdkwartieren, en op konvooien. Deze incidenten leidden soms tot burgerslachtoffers. De aanwezigheid van de Taliban leidde tot regelmatige aanvallen, gevechten en veiligheidsoperaties in sommige gebieden van Pul-e-Khumri. Baghlan was een van de provincies in het noordoosten waar de operaties van de veiligheidstroepen zich concentreerden, bijvoorbeeld op de herovering van bepaalde gebieden in de provincie. Meer dan de helft van de incidenten van explosies/geweld op afstand waren incidenten waarbij de Taliban of niet-geïdentificeerde gewapende groepen berrbommen of IED's of magnetische bommen gebruikten om de veiligheidstroepen te treffen. Bij meer dan een derde van dit soort incidenten ging het om lucht-/droneaanvallen, meestal uitgevoerd door de Afghaanse strijdkrachten, waarbij ook burgerslachtoffers vielen. Er werden ook enkele gevallen van beschietingen gemeld. Incidenten die werden gecategoriseerd als geweld tegen burgers omvatten ontvoeringen en moorden, alsook aanvallen op vrachtwagens. Er werd ook melding gemaakt van verkiezingsgeweld, zoals aanvallen op stembureaus, raketbeschietingen en blokkering van hoofdwegen. Zware gevechten vonden plaats toen de Taliban op 1 september 2019 een offensief lanceerden op de provinciehoofdstad, met burgerslachtoffers en ontheemding tot gevolg. Door de Taliban opgerichte controleposten belemmerden het verkeer naar het noorden. Telecommunicatie en wegverkeer werden met tussenpozen verstoord.

Andere gevolgen voor de burgers waren de afpersing van geld van brandstoftrucks die door Baghlan reden, en schade aan elektriciteitsleidingen en -torens door aanvallen van de Taliban.

UNAMA documenteerde 349 burgerslachtoffers (123 doden en 226 gewonden) in 2019, wat neerkomt op 34 burgerslachtoffers per 100 000 inwoners. Dit was een stijging van 34 % ten opzichte van 2018. De belangrijkste oorzaken van slachtoffers waren grondgevechten, gevolgd door en gerichte / opzettelijke moorden en niet-zelfmoord IED's.

RS plaatste Baghlan in de categorie van provincies waar het aantal burgerslachtoffers tussen 26 en 50 lag voor het eerste kwartaal van 2020, en tussen 0 en 25 voor het tweede kwartaal.).

Verzoekende partij wenst hierbij op te merken dat deze Country Guidance van EASO een gezamenlijke beoordeling van de situatie in het land van herkomst door de lidstaten van de EU betreft. Het mag dan ook verbazen dat verwerende partij er niet in slaagt om deze informatie te betrekken in haar zogenaamde "grondige analyse", zeker gezien er sprake is van een toename van 34% van het aantal burgerslachtoffers in vergelijking met 2018 (waarnaar verwerende partij verwijst).

Onderstaande lijst is niet exhaustief, maar toont voorts aan dat er recentelijk gewelddadige aanslagen gepleegd werden in de provincie vanwaar verzoeker afkomstig is en dat er wel degelijk sprake is van een hoge aanwezigheidsgraad van de Taliban.

- *Aanslag op 16.12.2020 waarbij 13 veiligheidsagenten het leven lieten*

De Taliban vielen een militaire basis aan in het Dand-e-Ghori-gebied van Pul-i-Khumri, de provinciehoofdstad, waarbij tien politieagenten en drie plaatselijke politieagenten werden gedood en twee politieagenten gewond raakten. De basis werd uiteindelijk veroverd door opstandelingen, die wapens en uitrusting in beslag namen.

- *Aanslag op 18.12.2020 waarbij 5 soldaten gedood werden*

De Taliban hebben drie buitenposten in het district Dahna-e-Ghori aangevallen, waarbij vijf Afghaanse soldaten werden gedood en twee anderen gewond raakten. Verscheidene Talibanstrijders werden gedood in het vuurgevecht.

- *Aanslag op 21.12.2020 die 4 veiligheidsagenten het leven kostte*
De Taliban vielen een militaire basis aan in het Surkh Kotal-gebied van Puli-Khumri City, de provinciehoofdstad, waarbij twee soldaten en twee leden van het Nationaal Directoraat voor Veiligheid werden gedood. Twee veiligheidstroepen raakten bij de aanval gewond.

- *Aanslag op 22.12.2020: 5 veiligheidsagenten stierven*
Een Rode Eenheid van de Taliban viel drie buitenposten van de veiligheidsdienst aan in het gebied Ghlam Bai in het district Baghlan-e-Markazi, waarbij drie politieagenten en twee plaatselijke politieagenten om het leven kwamen. Ook werden twee politieagenten gevangen genomen. Een buitenpost in het gebied werd door de Taliban veroverd.

- *Aanslag op 25.12.2020 waarbij 2 veiligheidsagenten gedood werden*
De Taliban vielen een veiligheidspost in het district Baghlan-e-Markazi aan, waarbij twee plaatselijke politieagenten werden gedood.

- *Aanslag op 08.01.2021 waarbij 2 burgers omkwamen*
Een bembom was gericht op een politievoertuig in het eerste politiedistrict van de stad Puli-Khumri, de provinciale hoofdstad, terwijl de politietruck in het gebied patrouilleerde. Twee burgers werden gedood en een politieagent en vier burgers raakten gewond.

- *Aanslag op 12.01.2021 waarbij 1 veiligheidsagent om het leven kwam*
Afghaanse veiligheidstroepen waren bezig met de bouw van een militaire basis in het Wazir Abad-gebied van Puli-Khumri, maar zij werden aangevallen door de Taliban. Een lid van het Nationaal Directoraat voor de Veiligheid, de inlichtingendienst van Afghanistan, werd gedood, en twee anderen raakten gewond.

- *Aanslag op 14.01.2021: 9 veiligheidsagenten werden gedood*
De Taliban vielen een veiligheidspost aan in het Chashma-e-Shir gebied van Puli-Khumri stad, de provinciale hoofdstad, waar de gevechten bijna zeven uur duurden. Vijf soldaten werden gedood en vier anderen raakten gewond tijdens de gevechten. De Taliban namen twee Humvee's en enkele zware en lichte wapens in beslag. Het aantal slachtoffers steeg met de komst van versterkingen. Een Humvee van Afghaanse commando's werd in het gebied getroffen door een bembom, waarbij vier commando's om het leven kwamen en een ander gewond raakte.

- *Aanslag 16.01.2021 waarbij een politieagent gedood werd*
Opstandelingen plaatsten een bembom in het tweede politiedistrict in de stad Puli-Khumri, die werd geraakt door een politietruck, waarbij een politieagent om het leven kwam en twee anderen gewond raakten.

- *Aanslag op 18.01.2021 waarbij 9 soldaten om het leven kwamen*
De Taliban vielen buitenposten aan in het Chashma-e-Shir-gebied van Puli-Khumri, de provinciehoofdstad, waarbij negen soldaten werden gedood en een andere werd gewond nadat hij de buitenpost had veroverd. De opstandelingen namen wapens en uitrusting in de buitenpost in beslag.

- *Aanslag 19.01.2021 waarbij 3 politieagenten het leven lieten*
De Taliban vielen een buitenpost aan in het Baba Nazar-gebied van het tweede politiedistrict in Puli-Khumri, de provinciehoofdstad, waarbij tijdens drie uur gevechten drie politieagenten werden gedood en een andere werd gewond. Drie politieagenten werden ook gevangen genomen door de Taliban, die de buitenpost innamen en wapens en uitrusting in beslag namen.

- *Aanslag op 23.01.2021: één politieagent werd gedood*
De Taliban vielen een militaire basis aan in het gebied Juma Kandak in het tweede politiedistrict in Pul-i-Khumri, de provinciehoofdstad, waarbij een politieagent om het leven kwam en twee anderen gewond raakten.

- *Aanslag op 02.02.2021: één politieagent werd gedood*
De bewaker van de provincieraad werd neergeschoten en gedood in het tweede politiedistrict van de stad Pul-i-Khumri, de provinciale hoofdstad.

- *Aanslag op 06.02.2021: 2 politieagenten en 2 burgers kwamen om*
In het Dara-e-Kian-gebied in het Doshi-district werd een buitenpost van de Taliban aangevallen. Bij de botsing werden twee politieagenten en twee burgers gedood en de Taliban veroverden de buitenpost.

• *Aanslag op 06.02.2021 : één burger liet het leven*

Een burger werd gedood en drie anderen raakten gewond toen de Taliban probeerden een politieagent te doden in de buurt van een politiehoofdkwartier in het district Nahrin."

(iii) de persoonlijke omstandigheden van verzoeker

De bestreden beslissing betwist niet dat er sprake is van een uiterst precare veiligheidssituatie in Afghanistan, doch stelt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit dit willekeurig geweld in hoofde van verzoeker dermate zou verhogen dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

Verzoeker merkt op dat hij op zeer jonge leeftijd uit Afghanistan is vertrokken en vandaag nog steeds minderjarig is. Hiermee moest de bestreden beslissing rekening houden. Het feit dat verzoeker Afghanistan verlaten heeft als jonge, niet-begeleide minderjarige maakt een persoonlijke omstandigheid uit, gelet op de rechtspraak van de Raad (RvV 12 februari 2019, nr. 216 632). Verzoeker vertoont bijgevolg, omwille van zijn jonge leeftijd, een verhoogde vatbaarheid om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Zijn jonge leeftijd moet dan ook als persoonlijke omstandigheid in acht worden genomen bij de beoordeling van de individuele veiligheidssituatie ter plaatse. Een update van de informatie waarnaar verzoeker verwijst, maar die niet werd vermeld in de bestreden beslissing, stelt met betrekking tot kinderen:

[EASO-rapport "Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation" van september 2020]

"(Vrije vertaling: Met 48 % van de bevolking die jonger is dan 15 jaar, is Afghanistan een van de vier landen ter wereld met het hoogste percentage personen onder de 15 jaar. In juni 2020 meldde de Veiligheidsraad van de Algemene Vergadering van de VN dat Afghanistan "het dodelijkste conflict voor kinderen" bleef, waarbij werd opgemerkt dat in 2019 3 410 ernstige schendingen tegen 3 245 kinderen werden geverifieerd. Save The Children noemde Afghanistan als een van de tien ergste door conflicten getroffen landen om kind te zijn, en onderstreepte dat Afghanistan de grootste cijfers had voor gedode en gewonde kinderen.

Volgens UNAMA maakten kinderen in 2019 30 % uit van alle burgerslachtoffers in Afghanistan, wat een stijging was van 2 % ten opzichte van 2018. In 2019 documenteerde UNAMA 3 149 kinderslachtoffers (874 doden en 2 275 gewonden), wat een stijging van 3 % was ten opzichte van 2018. Terwijl AGE's verantwoordelijk waren voor de meerderheid van de kinderslachtoffers in 2019 (1 535 slachtoffers), wat een stijging van 14 % was ten opzichte van 2018, lieten de kinderslachtoffers die werden toegeschreven aan PGF's een daling van 2 % zien (1 032 slachtoffers). Met het cijfer van 39 % of 1 213 slachtoffers (270 doden en 943 gewonden), waren grondgevechten tussen AGE's en PGF's de belangrijkste oorzaak voor kinderslachtoffers in 2019. Het indirecte vuur veroorzaakte "de overgrote meerderheid van deze slachtoffers", gevolgd door IED-aanvallen zonder zelfmoord door AGE's, die een stijging van 11 % vertoonden ten opzichte van 2018. Zelfmoord- en complexe aanvallen die kinderen troffen, stegen met 67 % ten opzichte van 2018, waarbij 460 kinderslachtoffers vielen (61 doden en 399 gewonden). De Taliban was verantwoordelijk voor 352 (een stijging van 324 % ten opzichte van 2018) en ISKP voor 92 kinderslachtoffers (een daling van 39 % ten opzichte van 2018) van dit type.

Hoewel er in 2019 een daling was van het aantal kinderslachtoffers door luchtaanvallen, bracht het jaar nog steeds "het op één na hoogste aantal kinderslachtoffers door luchtaanvallen in de afgelopen tien jaar" aan het licht, nadat in 2018 door UNAMA recordhoge niveaus werden gedocumenteerd. PGF's waren verantwoordelijk voor 341 kinderslachtoffers bij luchtaanvallen: 69 % werd toegeschreven aan internationale strijdkrachten, 27 % aan de Afghaanse luchtmacht, en 4 % aan niet nader bepaalde PGF's. Zelfs met een daling van 5 % ten opzichte van 2018, "bleven kinderen de meerderheid van de slachtoffers uitmaken" (bijna 78 % of 403 slachtoffers) van explosieve oorlogsresten en landmijnen. Bovendien maakte UNAMA melding van 39 kinderslachtoffers, meer dan twee keer zoveel als in 2018, als gevolg van "grensoverschrijdende incidenten in de provincies Kunar, Zabul en Khost" en toegeschreven aan Pakistaanse strijdkrachten.

[...]

Opmerkend dat de aantallen kinderrekrutering hoger moeten zijn dan gedocumenteerd, rapporteerde UNAMA over de rekrutering en het gebruik van 64 jongens in 2019: 58 door de Taliban, 3 door de Afghaanse nationale veiligheidstroepen, en 3 door gewapende groepen pro-regering (Afghaanse lokale politie en pro-regering militias). De Taliban zouden kinderen gebruiken om IED's te plaatsen, explosieven te vervoeren, te helpen bij het verzamelen van inlichtingen, zelfmoordaanslagen uit te voeren en deel te nemen aan vijandelijkheden. In de periode tussen 1 januari en 30 juni 2020 heeft UNAMA de rekrutering van 23 kinderen door de Taliban geverifieerd: 22 van hen werden gerekruteerd in de noordoostelijke regio

en één in de oostelijke regio. Volgens UNAMA was er een toename van het aantal meldingen die de missie ontving in verband met de rekrutering en het gebruik van kinderen door de Afghaanse nationale veiligheidstroepen in het hele land. Terwijl UNAMA nog werkte aan de verificatie van de meldingen, zouden de kinderen door de Afghaanse nationale politie en de Afghaanse lokale politie zijn gebruikt als lijfwachten en chauffeurs en gevechtsrollen hebben vervuld bij controleposten; er werden ook gevallen van seksuele uitbuiting, waaronder bacha bazi, gemeld.)”

Bijgevolg vertoont verzoeker wel degelijk een verhoogde vatbaarheid om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, nu blijkt uit objectieve informatie dat in 2019 één op de drie burgerslachtoffers minderjarigen betrof. Verzoeker kan niet terugkeren naar zijn regio van herkomst als een direct gevolg van de hoge mate van geweld aldaar aanwezig en de daarmee gepaarde gaande veiligheidssituatie. Bij een eventuele terugkeer naar de provincie Baghlan wordt hij blootgesteld aan willekeurig geweld waardoor zijn loutere aanwezigheid op het grondgebied een reëel gevaar vormt voor het leven of fysieke integriteit. Het is aangetoond dat (minderjarige) burgers in de provincie Baghlan en meer bepaald het district Doshi een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In uiterst ondergeschikte orde, stelt het verzoekschrift dat het relaas onvoldoende werd geanalyseerd, er al te gemakkelijk besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder op afdoende wijze rekening te houden met de algemene en persoonlijke situatie van verzoeker, zijn voorgelegde documenten en verklaringen.

In het licht van bovenstaande elementen, werd dus ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) geschonden. In dergelijke omstandigheden moet verzoeker opnieuw verhoord worden door de commissaris-generaal. Bij deze past het om de bestreden beslissing te vernietigen, zodat de commissaris-generaal tot aanvullende onderzoeksmaatregelen kan overgaan.

2.1.2. In een aanvullende nota van 20 mei 2021 brengt de commissaris-generaal volgende stukken ter kennis:

- de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018;
- het EASO-rapport “*Country Guidance Note: Afghanistan*” van december 2020;
- het EASO-rapport “*Afghanistan. Security situation*” van september 2020.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, volhardt verzoeker in zijn verklaringen. Dergelijk verweer werpt geen ander licht op de motieven van de bestreden beslissing. Ook de verwijzing naar het EASO-rapport “*Country Guidance Afghanistan*” van december 2020, volstaat niet om de motieven te weerleggen, aangezien uit het rapport blijkt dat verzoekers relaas niet overeenstemt met de algemene achtergrondsituatie in Afghanistan wat de gedwongen rekrutering betreft van minderjarigen door de taliban. Verzoeker gaf immers van bij aanvang van de procedure aan dat hij, net als anderen, werd gerekruteerd door de taliban. De objectieve landeninformatie spreekt echter dat de taliban meestal uit plattelandsgemeenschappen werkloze Pashtun-mannen rekruteert die zijn opgeleid in madrassa's. Er wordt gemeld dat ze geen tekort hebben aan vrijwilligers/rekruten. De taliban maken alleen in uitzonderlijke gevallen gebruik van gedwongen rekrutering. Er wordt bijvoorbeeld gemeld dat de taliban proberen personen met een militaire achtergrond te rekruteren, zoals leden van de ANSF. De taliban maken ook gebruik van gedwongen rekrutering in situaties van acute druk. Druk en dwang om zich bij de

taliban aan te sluiten zijn niet altijd gewelddadig en zouden vaak worden uitgeoefend via het familie-, clan- of religieuze netwerk, afhankelijk van de lokale omstandigheden. Er kan worden gezegd dat de gevolgen van het niet gehoorzamen over het algemeen ernstig zijn, inclusief meldingen van bedreigingen tegen de familie van de benaderde rekruten, ernstig lichamelijk letsel en moorden. Hoewel de taliban een intern beleid voert om geen kinderen te rekruteren, is de rekrutering van kinderen, met name van jongens na de puberteit, gedocumenteerd.

Bij gebrek aan dienstig verweer, bevestigt de Raad de motivering van de bestreden beslissing wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft. De bestreden beslissing oordeelde aldus op goede gronden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er moeten immers ernstige twijfels worden geuit betreffende de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd blijkt dat de wijze van rekrutering die u schetst in het geheel niet overeenstemt met de gangbare praktijk. Zo is de rekrutering van de taliban doorgaans gebaseerd op lokale verankering, waarbij zij via preken in het openbaar en via beïnvloeding in de gunst proberen te komen van de bevolking. In het kader van de rekrutering wordt een beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen (zie administratief dossier). U geeft doorheen uw relaas nergens aan dat dit ook maar enigszins het geval zou zijn. Dergelijke individuele en gedwongen rekrutering zoals u deze beschreef, is dan ook weinig aannemelijk.

Verder blijkt u bijzonder vage en algemene verklaringen af te leggen over de manier waarop de taliban u zou hebben trachten te overtuigen om deel te nemen aan de jihad. Zo is het van belang om in te gaan op de zaken die in de madrassa zouden zijn verteld. U stelt dat u na een jaar les te hebben gevolgd in de madrassa overtuigd was om jihad te gaan doen (CGVS, p. 16). Het is echter zeer bevreemdend dat u over de zaken die de taliban zouden verteld hebben om u te overtuigen zeer algemeen blijft. U stelt dat de taliban mensen aan hun kant proberen te krijgen door over jihad te spreken (CGVS, p. 16). Ze zeiden aan mensen dat ze ‘martelaar’ zouden genoemd worden als ze een zelfmoordaanslag zouden plegen en daarin zouden sterven (CGVS, p. 16). Bovendien zouden ze naar het paradijs gaan (CGVS, p. 16). Gevraagd op welke manier ze u nog probeerden te overtuigen, zegt u dat er verwacht werd dat een soldaat opgepakt zou worden omdat hij ongelovig was (CGVS, p. 16). U de kans geboden nog meer te vertellen over hun overtuigingspogingen, zegt u dat hun doel was om iemand mee te nemen en hem door zoveel mogelijk andere mensen of soldaten te laten vermoorden. Als dit niet lukte, zou die persoon sterven (CGVS, p. 16). Wanneer tenslotte nog eens een kans geboden werd om te zeggen wat er u werd gezegd ter motivatie voor een deelname aan de jihad, zegt u dat de taliban aangaf naar hen te komen om jihad te doen (CGVS, p. 16). U herhaalt dat ze spraken over zoete dingen en het paradijs (CGVS, p. 16). Het is erg opvallend dat u aangeeft dat u overtuigd was om mee te doen aan de jihad, terwijl u toch blijft steken

in zeer algemene en nietszeggende verklaringen over de motiveringsredenen voor een jihad. Dat u geenszins in staat bent om meer concreet te zijn, terwijl u toch zelf aangeeft dat u een jaar lang naar de madrassa ging (CGVS, p. 6) waar er volgens uw verklaringen de ganse tijd gepreekt werd (CGVS, p. 6), doet uw verklaringen ernstig wankelen. Dat u overigens pas begon te spreken over hetgeen in de madrassa gezegd werd over de in Afghanistan aanwezige buitenlanders wanneer hiernaar expliciet door het CGVS werd gevraagd (CGVS, p. 17), is evenzeer bevreemdend. Redelijkerwijs kan immers verwacht worden dat u spontaan zou gesproken hebben over de buitenlanders en de strijd tegen hen wanneer gevraagd werd naar de manier waarop u in de madrassa werd overtuigd om jihad te voeren.

Over de directe vluchtaanleiding kan nog het volgende geopperd worden. U geeft aan dat uw vader plots merkte dat het gevaarlijk kon worden waardoor hij een smokkelaar contacteerde (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe uw vader dan plots te weten kwam dat het gevaarlijk werd op de madrassa, zegt u dat uw vader ook in het verleden reeds opmerkte dat, als mensen leren rijden, het moment aangebroken was dat ze die mensen konden meenemen (CGVS, p. 17). Iemand van het dorp zag u namelijk rijden met een motorfiets en vertelde dit door aan uw vader (CGVS, p. 17) en dit gebeurde vijf à zes dagen voor uw vertrek (CGVS, p. 18), zo verklaart u. Gevraagd of u hierna nog naar de madrassa ging, bevestigt u dit en verklaart u zelfs dat u tot de laatste dag voor uw vertrek naar de madrassa ging (CGVS, p. 18). Het is erg bevreemdend dat uw vader kennelijk doorhad dat het gevaarlijk werd voor u, maar u toch nog enkele dagen naar de madrassa liet gaan. Dit is allerm minst logisch, aangezien u zelf aangeeft dat uw vader reeds in het verleden opmerkte dat het moment was gekomen om hen mee te nemen wanneer ze leerden motorrijden. Dat uw vader u ondanks deze inzichten toch verder naar de madrassa liet gaan, waar u elk moment kon ingezet worden voor de strijd, valt hiermee niet te rijmen. Dat er overigens absoluut geen gesprek met u zou hebben plaatsgevonden nadat uw vader wist dat u kon rijden op een motorfiets is evenzeer bevreemdend. Immers, aangezien hij dit als een onrustwekkend signaal beschouwde, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover juist wel een gesprek met u zou aanknopen om te zien hoe uw mentale toestand was. De vaststelling dat uw vader u hierover kennelijk nooit aansprak in die periode, en hij u evenmin zou hebben verhinderd nog verder naar de madrassa te gaan, ook al achtte hij dit gevaarlijk, plaatst verdere vraagtekens bij de geloofwaardigheid.

Dat u overigens uw vertrek uit Afghanistan in het geheel niet in de tijd kan situeren, is een ander opvallend gegeven. Meer bepaald stelt u dat er op het moment dat u vertrok overal Corona was en dat u “denkt” dat het in de lente was (CGVS, p. 19). Rekening houdend met het feit dat uw asielaanvraag werd ingediend in september 2019, dus vele maanden voor de wereld kennis maakte met Corona, is uw verklaring hoogst merkwaardig. Gevraagd of u dan niet zeker weet wanneer u ongeveer vertrok uit het land, bevestigt u dit vermoeden (CGVS, p. 19). U mag nog ongeschoold zijn en de namen van de Afghaanse kalendermaanden niet kennen (CGVS, p. 5), toch is het erg bevreemdend dat u er zelfs niet toe komt om met zekerheid het seizoen te benoemen. U was immers zoon van een landbouwer (CGVS, p. 3) en uw vader oefende dit beroep heel zijn leven uit (CGVS, p. 11). Hierdoor zou u logischerwijs toch enige notie moeten hebben van de zaai- en groeitijd van de gewassen en aldus enig belang hechten aan de seizoenen van het jaar. Dat u in dit opzicht kennelijk geen zekerheid heeft over het seizoen van uw vertrek, terwijl u zich hiervoor makkelijk kon baseren op elementen uit het landschap, mag dan ook erg verbazen.

Verder is het van belang in te gaan op de verklaringen die u aflegt betreffende uw familieleden. U stelt dat u uw familie nog via whatsapp spreekt en dat zij nog steeds in het huis wonen waar u vroeger woonde (CGVS, p. 11). Uw vader zou er nog steeds op de grond van andere mensen werken en ook uw oom G. R. werkt nog steeds op de gronden die aan hem werden gegeven om op te werken (CGVS, p. 3-4). Toch geeft u evenzeer aan dat de taliban na uw vertrek nog twee à drie keer langskwamen bij uw vader en ze hem vroegen waar u was (CGVS, p. 14). U verklaart duidelijk dat de taliban uw vader thuis kwamen aanspreken (CGVS, p. 15). Gevraagd wat er die momenten precies gebeurde, zegt u dat uw vader geslagen werd, maar u voegt ook toe dat hij u niet alles zal vertellen om u geen stress te bezorgen (CGVS, p. 14). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat uw vader er kennelijk geen problemen mee had om, ondanks deze bezoeken van de taliban aan zijn adres, toch samen met uw familieleden in zijn huis te blijven wonen.

Dat hij volgens uw verklaringen geen stappen zette om de veiligheid van hem en z'n familie te verzekeren in een situatie waarin hij, na uw vlucht, duidelijk door hen zou zijn gevisieerd, mag dan ook erg verbazen. Verder is het zo dat u, gevraagd naar wat er precies gebeurde op de momenten dat de taliban naar jou vroeg bij uw vader, stelt dat hij geslagen werd (CGVS, p. 14). Gevraagd of uw vader nog meer zaken vertelde over die momenten, zegt u dat hij niet zoveel zei omdat u hierdoor stress zou krijgen terwijl u hier alleen bent (CGVS, p. 14). Gevraagd of uw vader bepaalde dingen heeft gedaan nadat de taliban de tweede keer bij hem langskwamen op zoek naar jou, zegt u dat hij niets kon doen omdat ze hem konden slaan of meenemen, ze konden doen wat ze maar wilden (CGVS, p. 14). Wanneer het CGVS dan vraagt

of uw vader dan nooit meegenomen werd, geeft u tegen alle verwachtingen in plots aan dat hem dit inderdaad twee keer overkwam (CGVS, p. 14): een keer zouden ze hem opgesloten hebben en een andere keer zouden ze hem mee naar de bergen genomen hebben. Dit is erg opvallend aangezien u enkele minuten voordien nog beweerde dat uw vader enkel vertelde dat hij geslagen werd tijdens deze ontmoetingen. Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verhaal aandikt volgens eigen goeddunken waardoor uw geloofwaardigheid op de helling komt te staan.

Uw ganse familie woont op dit moment nog in hetzelfde huis als voordien. U stelt dat uw broer I. op dit moment veertien jaar is (CGVS, p. 15). Gevraagd of nog andere familieleden van u werden lastiggevallen door de taliban ontkent u dit, maar u voegt toe dat de taliban jongeren lastigvalt als ze veertien jaar oud worden (CGVS, p. 15). (CGVS, p. 15). Gevraagd of uw broer I. nu naar de madrassa gaat, zegt u dat hij nog niet geweest is, maar dat de taliban hem daar wel naartoe willen sturen (CGVS, p. 15). Dat de taliban dit wilde, hoorde u via uw familie toen u hier drie à vier maanden was (CGVS, p. 15), dus omstreeks begin 2020. Het CGVS acht het bijzonder bevreemdend dat u stelt dat de taliban uw broer I. toen reeds aansprak om naar de madrassa te gaan, terwijl I. dit verzoek van de taliban tot de dag van uw persoonlijk onderhoud d.d. 16 november 2020 nog steeds niet zou hebben ingewilligd. Dit terwijl u aangeeft dat de taliban uw broer in plaats van u willen en u verklaart dat het er voor hem niet veilig is (CGVS, p. 15). Ook dit gegeven doet de wenkbrauwen fronsen. Dat deze broer in de door u geschetste context tot vandaag geen problemen gehad heeft, roept verdere vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

Uit voorgaande moet worden besloten dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw asielrelaas.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u op heden geen contact zou hebben met uw broer Im. die in Duitsland zou verblijven (CGVS, p. 11). Na uw vertrek uit Afghanistan zou u nog niet gesproken hebben met uw broer Im. (CGVS, p. 12). Ook weet u niet waar in Duitsland hij zich bevindt, en of hij al dan niet documenten heeft waardoor hij er legaal verblijft (CGVS, p. 12). Dit is zeer vreemd, aangezien u kennelijk van uw vader te weten kwam dat uw broer Im. zich in Duitsland bevindt (CGVS, p. 12). Dat uw vader u dan niet verder ingelicht heeft over de situatie van Im. en u er kennelijk evenmin zelf vragen over stelde, is weinig logisch aangezien het uw broer betreft en u logischerwijs toch enige interesse in zijn leefsituatie zou hebben.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. U legt enkel een vertaling neer van uw taskara, hetgeen geenszins een origineel identiteitsstuk betreft. U slaagt er bijgevolg niet in om uw identiteit afdoend te staven. U stelt dat u enkel dit document -de vertaling- gekregen heeft van uw vader en zegt niet te weten waar uw origineel taskara is (CGVS, p. 7). Dit is opmerkelijk. Immers, uw vader schatte blijkbaar wel in dat een vertaling van uw taskara nuttig was. Dat hij in deze context uw origineel taskara niet aan u overmaakt, is dan ook niet logisch.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er moet tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest “*Elgafaj*” waar het Hof van Justitie van de Europese Unie onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid*

aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en - de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 39).

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, het zuidoosten en het oosten van Afghanistan. Zo zijn er een aantal provincies die te kampen hebben met een voortdurende en open strijd tussen anti-regeringselementen (AGE's) en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In deze provincies is er sprake van aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van grondoffensieven, luchtbombardementen, aanslagen met "improvised explosive devices" (IED's), e.d. In deze provincies vallen er veel burgerslachtoffers en dwingt het geweld de burgers om hun woonplaats te ontvluchten. In andere provincies is er geen aanhoudende en open strijd maar vinden wel regelmatig veiligheidsincidenten plaats, waarbij de omvang en intensiteit van het geweld lager ligt dan in de provincies waar openlijk wordt gevochten.

Tevens is de veiligheidssituatie in de steden anders dan de veiligheidssituatie op het platteland, gelet op de verschillen in typologie en omvang van geweld tussen het platteland en de steden.

Een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan op basis van de stukken uit het rechtsplegingsdossier, leidt dan ook tot de vaststelling dat het geweldsniveau, de omvang van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan niet volstaan.

De focus moet worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (*in casu* de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers afkomst uit het district Doshi van de provincie Baghlan wordt niet betwist.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-68 en 83-87, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-24 en 43-46, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-66 en 89-95, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20190612.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Baghlan behoort tot de noordoostelijke regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan ruw geschat 977.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 261 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 131 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Baghlan in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban de laatste jaren meer actief zijn geworden in Baghlan. De veiligheidssituatie in Baghlan wordt grotendeels bepaald door de militaire operaties van de opstandelingen en de anti-terreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten. In de rapporteringsperiode was ook sprake van doelgericht geweld tegen electorale

doelwitten in Pul-e Khumri. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Baghlan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker voert aan dat voormelde beoordeling niet gebaseerd is op actuele landeninformatie, doch de Raad merkt op dat de informatie die verzoeker aanhaalt in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de commissaris-generaal inzake de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan is gesteund en dat aldus ook de meest recente informatie de analyse van de commissaris-generaal inzake de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan ondersteunt. De Raad benadrukt te dezen nog dat cijfergegevens (kwantitatieve gegevens) niet op zichzelf mogen worden beoordeeld, doch dat eveneens rekening moet worden gehouden met de kwalitatieve aspecten. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, maar tevens de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, ...

Zowel het verzoekschrift als de aanvullende nota verwijzen nog naar het EASO-rapport “Afghanistan Security Situation” van september 2020 en het EASO-rapport “Country Guidance Afghanistan” van december 2020. In de aanvullende nota analyseert de commissaris-generaal de veiligheidssituatie als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020, pag. 1-54 en 79-89, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/files/rapporten/EASO_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Baghlan behoort tot de noordoostelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan bekendstaat als een economisch knooppunt dat verbonden is met acht andere provincie via de Kabul-North Highway, de belangrijkste doorvoerroute tussen Kabul en het noorden van het land.

Baghlan wordt bestempeld als een provincie waar de taliban prominent aanwezig is. De veiligheidssituatie wordt er grotendeel bepaald door de militaire operaties van de opstandelingen en de anti-terreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden is doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de taliban en Afghaanse veiligheidsdiensten. De meerderheid van die confrontaties waren aanvallen van de taliban op leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten of op hun faciliteiten, zoals controleposten, militaire basissen, hoofdkwartieren of konvoien. Baghlan was één van de provincies in het noordoosten waar de veiligheidstroepen zich in 2019 op richtten. Er wordt melding gemaakt van operaties en aanvallen van Afghaanse veiligheidstroepen tegen AGE's die geleid hebben tot de herovering van dorpen in bepaalde districten van Baghlan. Sommige van deze operaties werden ondersteund door luchtaanvallen. Meer dan de helft van de gevallen van ‘explosions/remote violence’ waren incidenten waarbij de AGE's bembommen of IED's of magnetische bommen gebruikten om de veiligheidstroepen te treffen. Meer dan een derde van dit soort incidenten waren lucht-/droneaanvallen, meestal uitgevoerd door Afghaanse strijdkrachten. Er werd een gering aantal raket- en mortiraanvallen gemeld. Tot slot blijkt intern ontheemden in de provincie hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie te zoeken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan ruw geschat 1 014 000 inwoners heeft en dat er in 2019 in de gehele provincie 349 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de eerste helft van 2020 werden er tussen 25 en 75 burgerslachtoffers geregistreerd. Volgens ACLED werden van 1 maart 2019 tot 30 juni 2020 444 veiligheidsincidenten gemeld. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Baghlan in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

De provincie Baghlan werd in de EASO Guidance Note van december 2020 bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de provincie Baghlan is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon

kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Een verzoeker dient derhalve individuele elementen aan te brengen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de provincie Baghlan willekeurig geweld kent, doch dat er niet kan gesteld worden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.”

Uit voormelde analyse blijkt dat, rekening houdend met deze diverse objectieve elementen, kan worden besloten dat er in de provincie Baghlan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De lijst van recente, gewelddadige aanslagen in het verzoekschrift werpt geen ander licht op deze analyse. Uit de vermeldingen blijkt immers dat de slachtoffers quasi steeds veiligheidsagenten, soldaten, politieagenten betroffen en het aantal burgerslachtoffers eerder beperkt is. Alsook dat deze incidenten zich in grote mate concentreren in de provinciehoofdstad Pul-e-Khumri.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Doshi plaatsvindt en hierbij verwijst naar zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan en zijn minderjarigheid tot op heden, merkt de Raad op dat uit verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker gedurende vijftien jaar, altijd in Doshi heeft verbleven (DVZ-Verklaring, stuk 8, p. 6). Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker voldoende bekend is met de regio om er gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten. Verder merkt de Raad op dat hij zich bij een terugkeer naar Afghanistan redelijkerwijze zal kunnen beroepen op zijn familiaal en sociaal netwerk voor steun en bescherming, die tevens zijn reis naar Europa hebben georganiseerd (*Ibid.*, p. 11). Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij specifiek zal worden getroffen door het geweld dat daar plaatsvindt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Bij de bespreking van verzoekers relaas is immers ook komen vast te staan dat hij nog contact heeft met zijn familie en dat zij nog steeds in het huis wonen waar verzoeker vroeger woonde. Gevraagd of nog andere familieleden van verzoeker werden lastiggevallen door de taliban ontkent hij dit in eerste instantie, terwijl verzoeker nog zes broers heeft in Afghanistan, waarvoor hij moest zorgen (*Ibid.*, p. 9; Notities Persoonlijk Onderhoud, stuk 5, p. 3, 14-15). De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker zich bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst kan beroepen op de steun en bescherming van zijn familie, zodat hij geen groter risico loopt om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers uit zijn regio van herkomst. Verder brengt verzoeker geen individuele elementen bij, noch blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekers persoonlijke omstandigheden van die aard zijn dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft die ertoe leidt dat hij een groter risico loopt dan andere burgers in zijn herkomstregio op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld aldaar.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP